ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1990

Vyhlásené: 11.10.1990 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

408

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví České republiky
ze dne 3. října 1990
o ochraně zdraví před nepříznivými účinky elektromagnetického záření

Ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

Obecná ustanovení

§ 1

Touto vyhláškou se stanoví požadavky pro práci a pobyt v elektromagnetických polích a pro vývoj, konstrukci, výrobu, dovoz, montáž, opravu, zkoušení, provoz a užívání generátorů vysokých a velmi vysokých frekvencí a zařízení, která takové generátory obsahují (dále jen „zdroje“).

§ 2

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

a) pásmem vysokých frekvencí (dále jen „vf“) rozsah od 60 kHz do 300 MHz;

b) pásmem velmi vysokých frekvencí (dále jen „vvf“) rozsah nad 300 MHz.

§ 3

(1) Každý je povinen dbát, aby při činnostech uvedených v § 1 byla činěna technická a organizační opatření stanovená touto vyhláškou, omezující počty i ozařování osob vf a vvf polem na nejmenší možnou míru, nejvýše však na míru stanovenou touto vyhláškou.

(2) Při měřeních sloužících ke kontrole činnosti je nutno se řídit pokyny pro stanovení úrovně pole a ozáření elektromagnetickými vlnami v pásmu vf a vvf, uvedenými v příloze této vyhlášky.

§ 4
Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření a mezní úrovně pole

(1) Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření pracovníků vystavených elektromagnetickému záření W_{EP}, W_{HP} nebo W_{SP} jsou stanoveny pro pracovníky bez použití osobních ochranných pracovních prostředků a jsou to průměrné směnové hodnoty vypočítané ze zjištěného ozáření pracovníka v jednom pracovním cyklu (tj. zpravidla pětidenním pracovním týdnu)[1]) stanovené takto:

a) v pásmu vf od 60 kHz do 3 MHz hodnotou 50 000 a 200 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a času t v hodinách vzorcem:

$W_{EP} = E^2 . t = 50\,000\ [(V/m)^2 . h]$,

popřípadě při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole H v ampérech na metr a času t v hodinách vzorcem:

$W_{HP} = H^2 . t = 200\ [(A/m)^2 . h]$,

pokud $E \leq 500$ V/m a $H \leq 50$ A/m);

b) v pásmu vf nad 3 MHz do 30 MHz hodnotou 7000 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$W_{EP} = E^2 . t = 7\,000\ [(V/m)^2 . h]$,

pokud $E \leq 300$ V/m);

c) v pásmu vf nad 30 MHz do 300 MHz hodnotou 800 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$W_{EP} = E^2 . t = 800\ [(V/m)^2 . h]$,

pokud $E \leq 100$ V/m);

d) v pásmu vvf hodnotou $0{,}8 . K_1$[2])

(při vyjádření střední výkonové hustoty S v miliwattech na centimetr čtvereční a v času t v hodinách vzorcem:

$W_{SP} = S . t = 0{,}8 . K_1\ [mWh/cm^2]$,

pokud $S = 2{,}65$ mW/cm[2]).

(2) Při haváriích, nutných měřeních a opravách za provozu a v dalších výjimečných případech mohou být nejvyšší přípustné hodnoty ozáření uvedené v odstavci 1 překročeny, nejvýše však do výše desetinásobku, pokud hodnota S, E^2 nebo H^2 nepřekročí desetinásobek mezní úrovně S nebo desetinásobek druhé mocniny mezních úrovní E, popřípadě H stanovených v odstavci 1. Každé takové překročení nejvyšších přípustných hodnot ozáření musí však být provozovatelem zdroje vf nebo vvf ohlášeno příslušnému orgánu hygienické služby a musí být vyrovnáno směnami bez expozice tak, aby v denním průměru za dobu (zpravidla pracovní cyklus) stanovenou provozovatelem zdroje vf nebo vvf po projednání s příslušným orgánem hygienické služby nebyla překročena nejvyšší průměrná směnová hodnota ozáření.

(3) Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření obyvatelstva W_{EO}, W_{HO}, popřípadě WSO[3]) jsou průměrné denní hodnoty vypočítané ze zjištěného ozáření jednotlivce v místech pobytu v jednom kalendářním týdnu, popřípadě ze zjištěného ozáření jednotlivce podle doby provozu zdroje ve stejném období a jsou stanoveny takto:

a) v pásmu vf od 60 kHz do 3 MHz hodnotou 5000 a 20 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$W_{EO} = E^2 . t = 5000\ [(V/m)^2 . h]$,

popřípadě při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole H v ampérech na metr a času t v hodinách vzorcem:

$W_{HO} = H^2 . t = 20\ [(A/m)^2 . h]$,

pokud $E \leq 180$ V/m a $H \leq 15$ A/m);

b) v pásmu vf nad 3 MHz do 30 MHz hodnotou 700 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$W_{EO} = E^2 . t = 700\ [(V/m)^2 . h]$,

pokud $E \leq 80$ V/m);

c) v pásmu vf nad 30 MHz do 300 MHz hodnotou 100 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$W_{EO} = E^2 . t = 100\ [(V/m)^2 . h]$,

pokud $E \leq 30$ V/m);

d) v pásmu vvf hodnotou 0,12 . K_2[4])

(při vyjádření střední výkonové hustoty S v miliwaTtech na centimetr čtvereční a v času t v hodinách vzorcem:

$W_{SO} = S . t = 0,12 . K_2$ [mWh/cm²],

pokud S ≤ 0,25 mW/cm²).

(4) Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření a mezní úrovně pole stanovené podle odstavců 1 až 3 se nevztahují na ozařování nemocných při poskytování léčebně preventivní péče.

§ 5
Opatření na ochranu zdraví před účinky vf a vvf záření

(1) Zdroje vf a vvf musí být navrhovány, vyráběny a uváděny do provozu tak, aby při předepsaném používání nedocházelo k překračování hodnot stanovených v § 4. Při projektování a výstavbě výrobních objektů, obytných budov a objektů občanské vybavenosti, nacházejících se v okruhu působení zdrojů vf a vvf (např. vysílačů) je nutno, po projednání s příslušným orgánem hygienické služby, realizovat též opatření, která vyloučí indukovaná elektromagnetická pole, překračující hodnoty stanovené v § 4. Údaje potvrzující splnění této podmínky musí být součástí dokumentace. Sériová výroba a hromadný dovoz zdrojů vf a vvf musí být schváleny hlavním hygienikem České republiky.[5])

(2) Provozovatelé zdrojů vf a vvf jsou povinni:

a) přezkoušet je, zda vyhovují požadavkům této vyhlášky při uvedení do provozu, změně nebo opravě zdroje nebo při změně v provozu. O výsledcích měření vést protokol, jehož náležitosti jsou uvedeny v příloze této vyhlášky. Pro pracoviště před zahájením trvalého provozu vypracovat provozní řád a projednat jej s příslušným orgánem hygienické služby;[6])

b) okamžitě informovat příslušný orgán hygienické služby o každé závadě zdroje vf a vvf vedoucí ke zvýšenému ozařování okolí významnému z hlediska této vyhlášky a závadu neprodleně odstranit. O termínu odstranění závady informovat příslušný orgán hygienické služby. Do doby odstranění závady zdroje vf a vvf podle povahy závady provoz zastavit, ztlumit nebo provést náhradní opatření na ochranu osob, projednaná s příslušným orgánem hygienické služby;

c) zřetelně označit a opatřit výstrahou místa (oblasti nebo pásma), na nichž úroveň ozáření může být vyšší než připouští § 4 odst. 3 a po projednání s příslušným orgánem hygienické služby pro ně stanovit odpovídající režim;

d) udržovat je v bezvadném stavu a dbát, aby v důsledku oprav nebo jiných zásahů nebyla snižována účinnost stínících krytů a jiných ochranných opatření.

§ 6
Způsobilost pracovníků

Na pracovištích a na místech, na kterých dochází k překračování hodnot stanovených v § 4 odst. 3 mohou pracovat jen osoby, které jsou pro tyto práce tělesně a duševně způsobilé. Provozovatelé zdrojů vf a vvf jsou povinni vést záznamy o pobytu jednotlivých pracovníků na těchto pracovištích a místech a ukládat je.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 7

U zdrojů vf a vvf, které byly uvedeny do provozu přede dnem účinnosti této vyhlášky, jsou provozovatelé povinni zajistit jejich přezkoušení podle § 5 odst. 2 nejpozději do dvanácti měsíců

ode dne účinnosti této vyhlášky. U malých vyzářených výkonů do 200 W lze toto přezkoušení provést jen výpočtem.

§ 8

Na základě žádosti provozovatele zdroje vf nebo vvf může hlavní hygienik České republiky povolit časově omezenou výjimku z ustanovení § 4 odst. 3.

§ 9

Zrušuje se příloha č. 9 směrnic č. 40/1976 Sb. Hygienické předpisy o hygienických požadavcích na stacionární sdroje a technická zařízení, oznámených v částce 20/1976 Sb.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1990.

Ministr: MUDr. Bojar CSc. v. r.

Příloha vyhlášky č. 408
1990 Sb.

Pokyny
ke stanovení úrovně pole a ozáření elektromagnetickými vlnami v pásmu vysokých a velmi vysokých frekvencí

ČÁST I

1. Pásmo vysokých frekvencí (vf)

Vysokými frekvencemi se v této vyhlášce rozumí frekvence od 60 kHz do 300 MHz, tj. vlnová délka ve vzduchu 5 km až 1 m. V tomto rozsahu frekvencí se úroveň pole vyjadřuje intenzitou elektrické složky pole [E] ve voltech na metr [V/m], případně v rozsahu od 60 kHz do 3 MHz intenzitou magnetické složky pole [H] v ampérech na metr [A/m]. Ozáření se vyjadřuje součinem E^2 ve $[V/m]^2$, resp. H^2 v $[A/m]^2$ a času t v hodinách [h] a označuje se W_E ,resp. W_H .

1.1. Měřící zařízení

Pro měření E i H se používá měřič blízkého pole NFM 1 s příslušnými anténami, popřípadě jiný rovnocenný přístroj schválený hlavním hygienikem ČR. Testování měřiče se provádí jednou za 3 roky. Ozáření W_E, i W_H se stanoví výpočtem nebo přímým měřením dozimetrem.

1.2. Obecné zásady měření intenzity pole

Při měření intenzity pole E nebo H se podle povahy pracoviště (území, objektu) určí místa, na kterých se provede měření, tj. místa, kde se zdržují osoby, jejichž ozáření se stanoví. Měří se především ve výškách 50, 85, 125 a 160 cm nad podlahou, resp. terénem (platí pro střed antény), přičemž pro hodnocení je rozhodující nejvyšší naměřená hodnota v oblasti hlavy nebo trupu s výjimkou případu, kdy v místě končetin je naměřená hodnota vyšší než vyhláškou stanovené $E_{mezní}$ nebo $H_{mezní}$. Ve stanovených výškách se anténou pohybuje v horizontální rovině v rozsahu předpokládaných pohybů člověka na daném stanovišti a anténa se natáčí tak, aby byla spolehlivě zjištěna největší výchylka. Toto měření se opakuje v každé poloze nejméně třikrát a největší zjištěná výchylka se zaznamenává. Hodnota zjištěná ve výši hlavy se zaznamenává, i když není větší než hodnoty zjištěné v ostatních výškách. Hodnoty zjištěné v místech končetin se zaznamenávají pouze v případech, kdy jsou větší než mezní. Měří se za obvyklých podmínek (tj. na pracovišti především za přítomnosti obsluhy). Přítomnost jiných osob mimo osoby konající měření, popřípadě obsluhu, je nutno z bezprostředního okolí vyloučit. Osoba konající měření se nesmí nacházet mezi zdrojem záření a měřící anténou. Měří se za nejnepříznivějšího, případně pravděpodobně nejnepříznivějšího režimu, který může při běžném provozu nastat. Určení tohoto režimu je nutno projednat s příslušným orgánem hygienické služby. Pokud ho nelze předem stanovit měřením, měří se při každém pracovním režimu daného zařízení. V případě zjištění hodnoty intenzity pole přesahující možnosti měřiče se měří při definovaně sníženém výkonu příslušného zdroje a změřená hodnota se přepočítá na plný výkon s uvážením, že výkonu je úměrná hodnota E^2.

Doba expozice či pobytu se změří nebo zjistí podle účelu pobytu z pracovních výkazů, z údajů pracovních norem, technologických postupů, popřípadě popisu pracovní činnosti s přihlédnutím k vyjádření vedoucího pracovníka.

Protokol musí obsahovat:
– datum a místo měření;
– charakteristiku zařízení (název, typ, výkon, kmitočet, režim a dobu provozu, popřípadě druh vyzařujícího prvku a jeho další parametry) s vyznačením případného předchozího projednání výběru režimu s orgánem hygienické služby;

– jednoduchý náčrtek s označením míst měření, vzdáleností, výšek a zaznamenáváním přítomnosti či nepřítomnosti obsluhy během měření;
– maximální hodnoty E, případně H a hodnoty ve výši hlavy; doba expozice, ozáření směnové, denní, průměrné (s uvážením případného ozáření pracovníka mimo pracovní dobu);
– použité měřící přístroje (s uvedením výrobního čísla a data posledního testování);
– závěry (s hodnocením a v případě pracoviště s návrhem na zařazení do příslušné kategorie podle části II přílohy).

1.3 Stanovení ozáření

Ozáření člověka v daném místě je charakterizováno součinem čtverce intenzity pole v tomto místě E^2 ve $[V/m]^2$ nebo H^2 v $[A/m]^2$ a doby t, po kterou na něho toto pole působí (v hodinách). Celkové ozáření člověka za 1 směnu, resp. den je dáno součtem ozáření v jednotlivých místech, kde se zdržoval. V případě pracovníka se bere v úvahu také případné ozáření mimo pracovní dobu. Součet se stanoví samostatně pro E a případně též pro H a v případě E se ještě odliší součty pro jednotlivá frekvenční pásma. (Pokud toto odlišení není proveditelné, musí se v dalším vycházet z hodnocení v tom pásmu, pro něž jsou stanoveny přísnější hygienické požadavky.) Takto se stanoví směnové, resp. denní ozáření v každém pracovním, resp. kalendářním dnu. Průměrné směnové, resp. denní ozáření se stanoví sečtením směnových, resp. denních hodnot (u pracovníků za celý cyklus, tj. většinou za 5 pracovních dnů, u obyvatelstva za kalendářní týden, tj. za 7 dní) a dělením počtem pracovních dnů, resp. směn (tj. většinou 5) u pracovníků, popřípadě počtem kalendářních dnů (tj. 7) u obyvatelstva. U pracovníků se v případě ozařování i mimo pracovní dobu (směnu) ke směnovému ozáření přičítá též ozáření ve zbývající části dne a až z tohoto součtu v jednotlivých dnech pracovního cyklu se stanoví průměrné směnové ozáření. Pro vlastní hodnocení se však v takovém případě použije teprve součet takto zjištěného průměrného směnového ozáření a průměrného denního ozáření za období nepracovních dnů.

Při hodnocení se kontroluje, je-li při uvažování průměrných směnových, resp. denních hodnot ozáření splněna podmínka

$$\frac{W}{W_{P\ resp.\ 0}} = \left[\frac{W_E}{W_{E\ max}}\right]_{0,06\text{-}3} + \left[\frac{W_E}{W_{E\ max}}\right]_{>3\text{-}30} + \left[\frac{W_E}{W_{E\ max>}}\right]_{30\text{-}300} + \left[\frac{W_H}{W_{H\ max}}\right]_{0,06\text{-}3} \leq 1$$

kde hodnoty označené indexem max jsou stanovené nejvýše přípustné hodnoty ozáření pro pracovníky (W_{EP} resp. W_{HP}) nebo obyvatelstvo (W_{EO} resp. W_{HO}). Současně se porovnává velikost nejvyšších zjištěných hodnot E, resp. H se stanovenými mezními hodnotami $E_{mezní}$, $H_{mezní}$ pro pracovníky nebo obyvatelstvo. Závěry s hodnocením se zapíší do protokolu. Nejvyšší přípustné hodnoty a mezní úrovně pole pro pracovníka a obyvatelstvo – viz též tabulka č. 1 a 2.

2. Pásmo velmi vysokých frekvencí (vvf)

1000 mW/cm^2 = 10 W/m^2. Ozáření se vyjadřuje součinem S v mW/cm^2 a času t v hodinách [h] a označuje se WS.

2.1 Měřící zařízení

Do doby, než bude zavedeno používání jednotného měřiče výkonové hustoty, lze používat libovolný měřič, pokud je zaručena přesnost měření S do 30 procent a pokud je schválen hlavním hygienikem ČR. Testování měřiče se provádí jednou za tři roky. Ozáření W_S se stanoví výpočtem nebo přímým měřením dozimetrem.

2.2 Obecné zásady měření výkonové hustoty

Platí obdobně ustanovení bodu 1.2. s těmito odchylkami:
– pokud není k dispozici izotropní širokopásmový měřič, provádí se v daném místě měření na všech pro posouzení důležitých kmitočtech (pásmech), vyskytujících se v dané oblasti a výsledky se aritmeticky sčítají, a to pro horizontální i vertikální polohu měřící antény (jde-li o anténu s převážně lineární polarizací). V případě rotujících primárních zářičů se zjišťuje pouze maximální hodnota (vhodným natáčením měřící antény);
– v případě pulsní modulace je rozhodující střední výkonová hustota, v protokolu je však nutno zaznamenat parametry pulsního režimu (šířka pulsu, opakovací kmitočet);
– v okolí zdrojů s otáčejícími se nebo sektorujícími anténami (vyzařovacími diagramy) se při hodnocení vychází z výsledků měření v zastaveném stavu s uvážením koeficientů K_1 (pro (pro pracovníky), resp. K_2 (pro obyvatelstvo), které jsou stanoveny touto vyhláškou. Do protokolu se zaznamenává i typ vysílací antény, její zisk, šířka svazku, polarizace a druh pohybu;
– pokud obsluha není nucena trvale stát nebo sedět přesně ve stejném místě nebo poloze vzhledem ke zdroji záření a pohybuje se ve výrazně nehomogenním poli (tedy blízko zdroje, např. u generátorů pro mikrovlnný di-elektrický ohřev apod.), vychází se při hodnocení daného místa z průměrné hodnoty S získané alespoň z pěti měření (v daném místě, nad i pod ním, vlevo a vpravo od něj), avšak do protokolu se zaznamenává také maximální hodnota;
– je-li měřič NFM 1 vybaven zvláštní anténou pro měření E v pásmu vvf, lze jej použít s tím, že odpovídající výkonová hustota se stanoví buď z grafu či tabulky, dodaných s anténou, nebo pomocí vztahu

$$S\ [\mu W/cm^2] = \frac{E^2[V/m]}{3{,}77}\ ,\ \text{resp.}$$

$$S\ [mW/cm^2] = \frac{E^2[V/m]}{3770}\ .$$

2.3. Stanovení ozáření

Pro stanovení ozáření W_S platí přiměřeně ustanovení bodu 1.3. s tím rozdílem, že čas t se násobí výkonovou hustotou S. Pro hodnocení je rozhodující vztah W_S k nejvýše přípustným hodnotám ozáření pro pracovníky (W_{SP}) nebo obyvatelstvo (W_{SO}) a dodržení stanovených mezních hodnot $S_{mezní}$. Nejvyšší přípustné hodnoty a mezní úrovně pole pracovníka a obyvatelstva – viz též tabulka č. 1. a 2.

3. Kombinace pásem vf a vvf

V případě působení pole v místě, kde byly zjištěny úrovně příslušející pásmu vf a vvf, kontroluje se při hodnocení, je-li při uvažování průměrných směnových, popř. denních hodnot ozáření splněna podmínka:

$$\frac{W}{W_{P\ resp.\ 0}} = \left[\frac{W_E}{W_{E\ max}}\right]_{0,06\text{-}3} + \left[\frac{W_E}{W_{E\ max}}\right]_{>3\text{-}30} + \left[\frac{W_E}{W_{E\ max\ >}}\right]_{30\text{-}300} + \left[\frac{W_H}{W_{H\ max}}\right]_{0,06\text{-}3} + \frac{W_S}{W_{S\ max}} \leq 1$$

Hodnoty označené indexem max jsou stanovené nejvýše přípustné hodnoty ozáření pro pracovníky (W_{EP}, W_{HP}, resp. W_{SP}) nebo obyvatelstvo (W_{SO} , W_{HO}, resp. W_{SO}). Současně se porovnává velikost nejvyšších zjištěných hodnot E, H, resp. S se stanovenými mezními hodnotami $E_{mezní}$, $H_{mezní}$, resp. $S_{mezní}$ pro pracovníky nebo obyvatelstvo.

ČÁST II

Kategorizace prací

Elektromagnetické záření (v pásmu vysokých a velmi vysokých frekvencí)

KATEGORIE 1 - Nejsou překračovány hygienicky únos-né hodnoty platné pro obyvatelstvo. Musí současně platit[7])

$$\frac{W}{W_O} \leq 1, \quad L_{max} \leq L_{O\,mezní}$$

KATEGORIE 2 - Nejsou překračovány hygienicky únosné hodnoty platné pro pracovníky. Musí současně platit buď

a) $\frac{W}{W_O} \leq 1, \; L_{O\,mezní} < L_{max} \leq L_{P\,mezní}$

nebo

b) $\frac{W}{W_O} > 1 \geq \frac{W}{W_P}, \; L_{max} \leq L_{P\,mezní}$

KATEGORIE 3 - Hygienicky únosné hodnoty platné pro pracovníky jsou překračovány – RIZIKOVÁ PRÁCE.
Musí současně platit buď

a) $\frac{W}{W_O} \leq 1, \; L_{max} > L_{O\,mezní}$

nebo

b) $\frac{W}{W_O} > 1 \geq \frac{W}{W_P}, \; L_{max} > L_{P\,mezní}$

nebo

c) $\frac{W}{W_P} > 1$

Tabulka č. 1

Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření a mezní úrovně pole (hygienicky únosné hodnoty) pro pracovníky

f [MHz]	0,06 – 3	> 3 – 30	> 30 – 300	> 300
$E_{mezní}$ [V/m]	500 (1580)	300 (950)	100 (315)	–
$H_{mezní}$ [A/m]	50 (160)	–	–	–
$S_{mezní}$ [mW/cm²]	–	–	–	2,65 (26,5)
W_{EP} [(V/m)² · h]	50 000 (500 000)	7000 (70 000)	800 (8000)	–
W_{HP} [(A/m)² · h]	200 (2000)	–	–	–
W_{SP} [mWh/cm²]	–	–	–	$0{,}8 \cdot K_1$ *) $(8{,}0 \cdot K_1)$

*) Všeobecné základní hodnoty:
$K_1 = 1$ pro stacionární antény či zářiče
$K_1 = 2{,}5$ pro mechanicky sektorující antény
$K_1 = 120$ pro otáčející se antény
$K_1 = A/3$ pro elektronicky sektorující antény (A – úhel sektorování ve stupních)

Pozn.: Číselné hodnoty v závorkách odpovídají ustanovení § 3 odst. 2.

Tabulka č. 2

Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření a mezní úrovně pole (hygienicky únosné hodnoty) pro obyvatelstvo

f [MHz]	0,06 – 3	> 3 – 30	> 30 – 300	> 300
$E_{mezní}$ [V/m]	180	80	30	–
$H_{mezní}$ [A/m]	15	–	–	–
$S_{mezní}$ [mW/cm²]	–	–	–	0,25
W_{EO} [(V/m)² · h]	5000	700	100	–
W_{HO} [(A/m)² · h]	20	–	–	–
W_{SO} [mWh/cm²]	–	–	–	0,12 · K_2*)

*) Všeobecné základní hodnoty:
$K_2 = 1$ pro stacionární antény ší záříče
$K_2 = 5$ pro mechanicky sektorující antény
$K_2 = 360$ pro otáčející se anteny
$K_2 = A$ pro elektronicky sektorující anteny (A – úhel sektorování ve stupních)

1) W = nejvyšší přípustná hodnota ozáření;index P = nejvyšší přípustná hodnota ozáření pro pracovníky;index E = elektrická složka pole;index H = magnetická složka pole;index S = výkonová hustota.

2) K_1 = 1 pro stacionární antény či zářičeK$_1$ = 2,5 pro mechanicky sektorující antényK$_1$ = 120 pro otáčející se antényK$_1$ = A/3 pro elektronicky rotující antény (A – úhel sektorování ve stupních)Poznámka: Číselné hodnoty K_1 jsou všeobecné a platné pouze pro základní hygienické hodnocení. V případě potřeby, při situacích na hranici hygienické únosnosti, stanoví přesnější číselné hodnoty pro konkrétní typy radarů referenční laboratoř pro neionizující elektromagnetické záření, zřízená v Institutu hygieny a epidemiologie v Praze.

3) Index O = nejvyšší přípustná hodnota ozáření pro obyvatelstvo.

4) K_2 = 1 pro stacionární antény či zářičeK$_2$ = 5 pro mechanicky sektorující antényK$_2$ = 360 pro otáčející se antényK$_2$ = A pro elektronicky rotující antény (A – úhel sektorování ve stupních)Poznámka: Číselné hodnoty K_2 jsou platné ve stejném smyslu jako K_1 . 1

5) § 4 odst. 3 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.§ 41 vyhlášky č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek.

6) § 4 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb.

7) $\frac{W}{W_P}$, resp. $\frac{W}{W_O}$ označuje poměr zjištěných průměrných směnových, resp. denních hodnot ozáření k nejvyšším přípustným hodnotám ozáření pracovníků, resp. obyvatelstva stanovený podle bodu 1.3. nebo 3. přílohy a § 4 vyhlášky, L označuje maximální změřenou hodnotu E, H, resp. S; L označuje v § 4 vyhlášky stanovenou mezní hodnotu E , H , resp. S (s indexem „P“ pro pracovníky, s indexem „O“ pro obyvatelstvo).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.